

dette har man ikke gjort her; man paalægger dem et vigtigt Arbejde, men skjænter dem ikke en dertil svarende Tillid.

Scavenius: Jeg seer mig ligesaa lidt som den ærede sidste Tale istand til at stemme for nærværende Lovforslag. Smidlertid er jeg ikke kommen til denne Betragtning af de samme Grunde, som det ærede Medlem for Fredericia (Gad) igaar udviklede for os. Jeg er saaeuening som vel mulig med ham i den Maade, hvorpaa nye Skatter skulle paalignes her i Landet, og just paa Grund heraf for at undgaae Misforstaaelse er jeg nødt til at sige et Par Ord. Jeg er uenig med ham, naar han og det Mindretal, for hvilket han er Ordfører, ville have indført en Formuesskat; jeg er uenig med ham, naar han vil blande den communale og Statsbestyrelsen sammen, og jeg er endelta uenig med ham, naar han vil have indført en stigende Scala. Heller ikke stemmer jeg imod dette Lovforslag af de Grunde, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg) igaar udviklede. Jeg er vel ikke nogen stor Tilhænger af det System at vælte Statsforretninger over paa Commune-raadene, men alligevel er det dog en Vej, som man maaskee, naar man endelig skal have en Indkomstskat, nødsages til at gaae, og jeg seer ikke rettere, end at det Arbejde, som Udvalgets Fleertal har forelagt for os, meget vel kan være brugeligt, naar man vil gaae ind paa en Lov som denne. Jeg kan ikke stemme for Lovforslaget af de samme Grunde, hvorfor jeg stillede det Forslag, som blev forkastet igaar, og som gik ud paa at indskrænke Loven til kun at gjælde fra to Skatteligninger. Jeg kan ikke indsee, at det er nødvendigt at indføre en stedsevarende Indkomstskat. Jeg hørte vel saavel den ærede Ordfører som den høitærede Finansminister mod denne min Udtalelse gjøre den Indvending gjældende, at her jo ikke er Tale om at indføre en Indkomstskat, men kun om at vedtage de Regler, hvorefter en saadan Skat skal opkræves. Denne Indvending er vel formelt berettiget, men jeg tillader mig dog at troe, at jeg i Realiteten har Ret. For det Første kan man vel sige, at antager man ikke, at vi i længere Tid nødvendigviis

maa have en Indkomstskat, vil det heller ikke være nødvendigt at vedtage en Lov om Reglerne for denne Indkomstskats Opkrævning, der efter sin egen Ordlyd skal gjælde for bestandig, eller dog indtil en ny Lov afløser den. Men dernæst maa jeg sige, at det er min Overbeviisning, at have vi først indrettet et saadant Pumpeværk, som naaer dybt ned i Skatteydernes Lomme, saaledes som her er Tale om, saa skal Regjeringen nok vide at benytte det. En Regjering vil altid trænge til Penge, og jeg fortænter ikke en Regjering i vort Land og vor Tid i, at den trænger til Penge og fordrer mange Penge af os; men jo lettere et Apparat vi give Regjeringen til at drage Pengene frem, desto større vil Fristelsen for den være til at bruge dette Apparat uden Maade. Vi kunne være sikkre paa, at Regjeringen vil benytte det, og saa kan det lidt nytte at sige, at Folkethinget eller Rigsdagen kan sige Nei hvert Aar. Det er sandt, det kan Rigsdagen nok gjøre, men Spørgsmaalet er, om man til Syvende og Sidst vil have tilstrækkelig Kraft til at sige Nei, i alle Tilfælde, hvor Nødvendigheden af den aarlige Skat ikke er absolut given. Foruden dette, at Regjeringen kan trænge til Penge, saa kan Regjeringen tillige have Lyst og en berettiget og naturlig Lyst til at reformere vort Skattevæsen, og nu skal jeg ikke nægte, at jeg er hange for de Reformere, som stilles os i Udsigt paa dette Gebeet, og jeg troer, at Regjeringen efter den Stemning, som der i det Hele taget findes, ved Hjælp af en saadan Indretning, som her ligger for, vil være istand til at faae overmaade mange Penge bevilgede af dette Thing og af Rigsdagen i dens Heelhed, naar den overfor denne kan sige: Her give vi en Reform i Skattelovgivningen eller dog en Reform i en eller anden Afgift. Jeg tvivler ikke paa, at en skattereformentlig Regjering og en stærkt pengebrugende Regjering nok skal vide at bruge dette Apparat, som vi her lave istand, saa at man sikkert om nogle Aar ikke vil føle sig veltilfreds ved at have vedtaget denne Lov. Nei, Forholdet bliver ganske anderledes, naar man indskrænker sig til for 1—2 eller 3—4 Aar at vedtage en extraordinair Skattelov. En saadan Lov vil kun kunne bruges det en-